Ч. 32. Субота 11 (24) лютого 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Проект реформи виборчої.

На нинїшнім засїданю палати послів предложило правительство проект реформи виборчої а в нїм між иньшими: проект закона о виборах членів палати послів разом з ординациєю виборчою; проєкт закона о карних постановах для охорони свободи виборів і проєкт закона в справі реформи реґуляміну палати послів.

Після сего проєкту має палата послів складати ся з 455 послів, котрих число на поодинокі краї так розложені:

Чехія 118; — Дальмация 11; — Галичина 88; — Долїшна Австрия 55; — Горішна Австрия 20; — Зальцбурґ 6; — Стирия 28; — Каринтия 28; — Країна 11; — Буковина 11; — Морава 44; — Шлеск 13; — Тироль 21; — Форальберґ 4; — Істрия 5; — Ґориция і Ґрадиска 5; — Триєст 5.

Як після того маючі вибпрати ся члени палати послів мають бути роздїлені на поодинокі округи виборчі, постановляє ординация виборча о виборах до парляменту.

До активного права виборчого обовязують слїдуючі постанови: Управнена до вибору посла єсть кожда особа мужеского рода, що скінчила 24 рік житя, має австрийске горожаньство, не єсть винята з під права виборчого або виключена від него і має в одній громадї (обшарі двірскім) в якімсь з країв заступлених в радї державній що найменше від одного року свій осідок.

Що до вибираємости постановляє проєкт: Яко посол може бути вибрана кожда особа мужеского рода, котра має бодай австрийске горожаньство, скінчила 30 рік житя не єсть винята з під права виборчого або виключена від него.

Імовірний вислїд реформи виборчої під взглядом національним так представляє ся:

Долїш. Австрия:	Німцї,	давнїйше	46	тепер	55
Горіш. Австрия:	„	„	20	„	20
Зальцбурґ:	„	„	6	„	6
Стирия:	„	„	23	„	22
„	Словінцї	„	4	„	6
Каринтия:	Німцї	„	10	„	9
„	Словінцї	„	—	„	1
Країна:	Німцї	„	2	„	—
„	Словінцї	„	9	„	11
Триєст:	Італїянцї	„	5	„	4
„	Словінцї	„	—	„	1
Гориц. і Градиска:	Італїянцї	„	3	„	2
„ „ :	Словінцї	„	2	„	3
Істрия:	Італїянцї	„	4	„	2
„	Хорвати	„	1	„	2
„	Словінцї	„	—	„	1
Тироль:	Німцї	давнїйше	14	тепер	13
„	Італїянцї	„	7	„	8
Форарльберґ:	Німцї	„	4	„	4
Чехія:	Чехи	„	66	„	70
„	Німцї	„	44	„	48
Морава:	Чехи	„	20	„	27
„	Німцї	„	23	„	17
Шлеск:	Німцї	„	10	„	8
„	Поляки	„	1	„	3
„	Чехи	„	1	„	2
Галичина:	Поляки	„	70	„	61
„	Русини	„	8	„	27
Буковина:	Німцї	„	3	„	3
„	Румуни	„	5	„	4
„	Русини	„	2	„	4
„	Поляки	„	—	„	1
Дальматия:	Хорвати	„	11	„	11

Після того припадає на поодинокі краї разом: Долїш. Австрия 55 (давнїйше 46); — Горіш. Австрия 20 (20); — Зальцбурґ 6 (6);— Стирия 28 (27);— Каринтия 10 (10);— Країна 11 (11); — Триєст 5 (5); — Ґориция і Ґрадиска 5 (5); — Істрия 5 (5); — Тироль 21 (21);— Форарльберґ 4 (4); — Чехія 118 (110); — Морава 44 (43); — Шлеск 13 (12); — Галичина 88 (78); — Буковина 11 (11); — Дальматия 11 (11), — а всїх послів разом після нового проєкту 455 (доси було 425).

Заклад.

(З російского — П. А. Чехова).

Було то в часї темної осїнної ночи. Старий банкир ходив з кута в кут по своїм кабінетї і пригадував собі, як перед 15 роками, також осению, давав вечер у себе. На той вечер прибуло богато мудрих людий і ведено дуже займаючі розмови. Між иншими говорено о карі смерти. Гостї, серед котрих було богато учених і писателїв, по більшій части не були приклонниками кари смерти. Уважали той род кари застарілим, невідповідним для держав християньских і просто неморальним. Після гадки деяких з поміж розмавляючих належало би заступити всюди кару смерти дожизненною вязницею.

— Не годжу ся з вами — відозвав ся банкир. — Я вправдї не пробовав нї кари смерти нї дожизненної вязницї, але коли можна судити з гори, то після моєї гадки кара смерти моральнїйша і більше людска, як дожизненна вязниця. Така кара позбавлює від разу житє, а дожизненна вязниця поволи. Котрий же кат більше людский? Той, що убиває до кількох мінут, чи той, що відбирає житє довгими лїтами?

— Одно і друге рівно неморальне — замітив хтось з гостий — бо іде до одної і тої самої цїли, позбавленя житя. Держава не є Богом. Не має права відбирати того, чого не в силї звернути, хочби навіть хотїла.

Поміж гістьми був один правник, молодий чоловік, в віцї около 25 лїт. Коли єго запитано о гадку, відповів:

— Кару смерти і дожизненну вязницю уважаю рівно неморальними, але коли би менї полишено вибір між карою смерти, а дожизненною вязницю, то очивидно я вибрав би послїдну. Все лїпше жити якось, як не жити цїлком.

Розпочала ся оживлена суперечка.

Банкир, молодший тодї і більше нервовий, попав в розгорячене, ударив кулаком в стіл і відозвав ся до молодого правника:

— Неправда! Закладаю ся о два мілїони, що не висидите у вязничній келїї анї пятьох лїт!

— Коли то говорите поважно — відповів молодий чоловік — то закладаю ся, що висиджу не пять, але пятнайцять лїт.

— Пятнайцять! Згода! — крикнув банкир. — Панове, ставляю два мілїони!

— Годжу ся. Ви ставите два мілїони, а я мою свободу — відповів правник.

І той дикий, безглуздий заклад станув! Банкир, що не міг зчислити своїх мілїонів, зіпсований поводженєм і легкодушний, був одушевлений тим закладом. При вечери жартував з молодого правника і говорив до него:

— Уступіть, молодче, доки ще час. Для мене два мілїони становлять дрібницю, ви же виставляєте себе на невідшкодовану страту трех або чотирох найкрасших лїт свого житя. Кажу — трех або чотирох лїт, бо довше не висидите. Не забувайте також, що добровільна вязниця о много прикрійша від примусової. Гадка, що маєте право вийти кождої хвилї на волю, затроїть вам житє в келїї. Жаль менї вас.

Тепер проходжуючи ся по комнатї, банкир прикликав собі на гадку той вечер і спитав самого себе:

— І по що я закладав ся? Якаж користь з того, що правник утратив пятнайцять лїт житя, а я викину два мілїони? Чи то буде становити доказ для людий, що кара смерти гірша від дожизненної вязницї? Нї, рішучо нї. Дурниця і безглуздість. З моєї сторони була то примха знудженого богача, із сторони ж правника — звичайна жадоба гроший....

Відтак пригадав собі, що стало ся від того памятного вечера. Постановлено, що правник буде відсиджувати свою вязницю під найстрожшим надзором в одній з офіцин, вибудованих в огородї банкира. Умовлено ся, що цїлих пятнайцять лїт увязнений буде зовсім позбавлений права переступити поріг офіцини, бачити людий, чути людский голос і одержувати листи і часописи. Вільно єму було мати музичний інструмент, читати книжки, писати листи, пити вино і курити тютюн. Зі сьвітом внїшним, відповідно до умови, міг удержувати зносини не инакше, як задержуючи мовчанє, при умисно на ту цїль устроєнім віконци. Все потрібне єму: книжки, ноти, вино і инші предмети мав одержувати, жадаючи, чого собі бажав, на письмі кріз згадане віконце. Умова предвиджувала найменші подробиці, що стреміли до строгого відокремленя увязненого і з'обовязувала правника 15 лїт т. є. від години 12 в полудне дня 14 падолиста 1870 року до удару години 12 в полудне дня 14 падолиста 1885 року. Найменша проба із сторони увязненого нарушеня условій, хоч би на

Проєкт закона виборчого до Ради державної.

Нова ординация виборча має увійти в житє з розвязанем теперішної палати послів.

Після проєкту закона (§. 1) творять управнені до вибору кождого округа виборчого одно тіло виборче для вибору посла. Кожде тіло виборче має вибирати одного посла. Лиш в сільских округах виборчих в Галичині мають вибирати ся по два посли і то взглядною більшостию голосів так, що кождий виборець може віддати свій голос лиш на одного посла. Тота система виборча має сильним меншостям виборчим, які знаходять ся в одній части округа виборчого в краю, забезпечити заступництво. Мораву поділено після взірця ординациї виборчої до сойму на округи виборчі з національно розділеними тілами виборчими. Заведенє подібного устрою в иньших краях робить ся зависимим від заведеня національного катастру при виборах до сойму.

При твореню округів виборчих в поодиноких краях брано під увагу побіч числа населеня також і силу податкову та культурні відносини дотичних сторін. Крім того старано ся установити округи виборчі о скілько можна одностайні під взглядом національним; при тім ужито у всіляких краях зі взгляду на спосіб угруповання поодиноких народностий в краю всіляких доріг. Так старано ся на Побережу, в Стириї, по части на Шлеску, в Чехії і на Буковині сполучити в округах виборчих сторони, що звязані з собою земельно, а в котрих жиють виключно або переважно люди одної народности, так, щоби майоризованя виборців належачих до другої народности можна, о скілько би лиш дало ся, уникнути.

Там, де поодинокі міста або більші громади під взглядом національним відріжняють ся від їх територияльного окруженя, сполучено їх, де то дало ся перевести, у власні округи виборчі. На Мораві, як згадано, має бути ужитий національний катастер. В Галичині, де територияльний розділ обох народностий зі взгляду на спосіб їх розміщеня в краю не дав ся перевести, предкладає ся згадана система заступництва меншости.

(Дальше буде).

Конференция в Альґесірас.

Дивне враженє робить ціла тота марокканьска конференция в Альґесірас, коли поминути всї фактичні і оправдані інтереси европейских держав в Марокку: Медвідь ще жиє, але ті, що на него полюють, вже сварять ся, хто має здоймати з него шкіру. В сім случаю спорять о першеньство головно Франция і Німеччина а спір той доходить вже до того, що конференция готова розбити ся. З Мадриду доносять в сїй справі під датою 21 с. м. що слїдує: В тутешних добре поінформованих кругах уважають розбитє марокканьскої конференциї за дуже близьке. В якісь позитивні успіхи нарад в Альґесірас вже ніхто не вірить. До суперечности межи Німеччиною а Франциєю в справі поліцийній прилучила ся тепер ще й різка суперечність в справі банку державного в Марокко. Хоч поодинокі делеґати старають ся довести до якогось порозуміня, то взагалї сумнївають ся о можливости успіху тих заходів. Коли не наступить дуже борзо якась зміна в становищи правительств в Парижи і Берлинї, то всякі дальші наради делеґатів будуть злишні. До сеї звістки треба хиба лиш додати ту загальну надію, що розбитє конференциї по всїй імовірности не доведе до війни, котрої всї інтересовані боять ся, бо она готова би викликати величезне заворушенє в цїлій західній Европі. Суперечність, яка настала між Німеччиною а Франциєю в справі марокканьского банку, можна найлїпше побачити з обох проєктів банкових, які предложено конференциї.

Німецкі делеґати виготовили проєкт, зложений з 17 артикулів, з котрих найважнїйші суть слїдуючого змісту: Арт. І. каже, що державний банк в Марокку має одержати концесию на 50 літ. Після арт. II. кожда держава, котра хоче брати участь в банку, має мати право домагати ся для себе або для якогось банку, взглядно для якоїсь ґрупи банків свого краю уділу товариского однакового для всїх держав. Арт. III. постановляє: Банк має мати в кождім з країв, заступлених на конференциї, свойство правної особи і піддати ся приписам цивільного і торговельного права, які установлені в Єгипті для мішаних процесів. — Арт. IV. Коли би банк виступав яко позовник, то суд над банком навіть і в процесах о недвижимости має виконувати в Марокку установлений в Танґері мішаний трибунал судовий. Той трибунал судовий має бути першою і послїдною інстанциєю. Поступованє процесове, важне в Єгипті для мішаних процесів, і тамошне право торговельне мають бути уживані в поступованю судовім тоді, коли би банк виступав яко позовник. Арт. VI. постановляє, що рада надзираюча єсть уповажнена уложити сама реґулямін банковий.

Француский проєкт знову каже: В Марокку має бути оснований державний банк з концесиєю на 35 літ. Банк має основати у всїх містах і тих місцевостях, котрі буде уважати за відповідні, свої філїї. Банк буде фінансовою інституциєю марокканьского правительства і єму будуть поручені всї операциї скарбового уряду і монетарні, котрі він буде переводити на рахунок і в користь правительства. Банк буде давати правительству задатки на біжучий рахунок для служби уряду скарбового і постепенні задатки на видатки, потрібні для загальних інтересів, але загальна сума задатків не сьміє переступати висоти капіталу банкового. Стопа процентова не сьміє переступати 7 процент. Банк буде мати привилей видавати перекази (банкноти), котрі в публичних касах будуть приниматп ся з повновартостию уплати. Банк буде мати право видавати три рази тілько банкнотів, кілько буде виносити єго скарб металевий. Марокканьске правительство буде висилати до управи банку свого комісаря, котрого осїдок буде в Танґері, а котрий буде доглядати видаваня банкнотів і відносин банку до кас державних.

Цілий капітал товариства банкового має виносити 15 мілїонів франків, а тота сума буде розділена на 15 частий і розложена в слїдуючий спосіб: Підписка одинайцяти частий застерігає ся для Німеччини, Анґлії, Австро-Угорщини, Бельґії, Ішпанії, Сполучених Держав, Франциї, Італії, Нідерляндиї, Портуґалії, Росиї і Швеции, в котрих то державах мають утворити ся фінансові ґрупи, але кожда ґрупа не буде мати права підписувати більше як одну часть. Як би не підписано всїх одинайцять частий, то бракуюча решта буде знов так само розложена, як перша підписка.

Підписка прочих чотирох уділів буде признана під деякими услівями тим заведеням, що в 1904 р. посередничили марокканьску позичку. Директория банку буде в Танґері а їй буде ще приданий межинародний комітет есконтовий, котрий має складати ся з визначнїйших купців і банкірів в Танґері, котрі будуть мати що найменше 251 акций. Той комітет має рішати о отвореню кредиту і загальних ділах есконтових. Урядниками банку можуть стати люди всїх народностий. Банк має бути поставлений під француске право і постанови, які що до видаваня вироку і що до компетенциї установлені в Марокку капітуляциями.

дві мінути перед реченцем, увільняло банкира від обовязку виплаченя єму двох мілїонів.

В першім році увязненя, о скілько можна було здогадувати ся з коротких листів, увязнений страшенно терпів в наслідок самотности і нудьги. З єго келїї чути було в день і в ночи звуки фортепяну. Вина і тютюну не уживав цілком. Вино, як писав, побуджує страсти, а ті суть головним ворогом увязненого, а до того нема нічого нуднїйшого, як пити добре вино і не бачити нікого. Дим тютюну псує воздух в комнаті. В першім році посилано єму книжки переважно легкого змісту: повісти на основі любовних пригод, криміналїстичні і фантастичні оповіданя, комедиї і т. ин.

В слїдуючім році звуки фортепяну цілком замовкли, а правник жадав письменно творів самих клясиків. В пятім році лунала знов музика в офіцині і увязнений зажадав вина. Ті, що слїдили єго крізь віконце, казали, що цілий той рік їв лише і пив, лежав на ліжку, часто позїхав і гнївно говорив сам до себе. Книжок не читав. Часами засїдав в ночи до писаня, писав довго, але над раном дер на кусники записаний папір. Нераз чуло ся, як плакав голосно.

В другій половині шестого року увязнений займив ся пильно наукою язиків, фільософією і історією. Віддав ся ревно тим наукам і банкир ледве міг настачити зі спроваджуванем єму підручників. За чотири роки спроваджено на єго бажанє около шістьсот томів творів. В тім часї запалу банкир одержав між иньшими такий лист від увязненого:

„Дорогий надзорце моєї вязниці! Пишу сей лист до Вас в шістьох язиках. Покажіть єго людям, знаючим ті язики. Нехай перечитають. Коли не найдуть ніякої похибки, то прошу Вас, аби Ви веліли вистрілити з рушниці в огороді. Той вистріл принесе менї вість, що я не стратив часу на дармо. Генії віків і країв промавляють ріжними язиками, але горить в них один і той сам огонь. О, коли би Ви знали, якого неземного щастя зазнає тепер моя душа, бо я в силї зрозуміти їх!“

Бажаню, висказаному увязненим, вдоволено. Банкир велів дати два вистріли в огороді.

Відтак, по десятьох лїтах, увязнений сидів непорушно за столом і читав виключно лиш Євангелиє. Банкирови видавало ся то дивним, що чоловік, котрий проглотив шістьсот томів мудрих книжок в чотирох лїтах, стратив около року на читаню одної, легко зрозумілої і не грубої книги. По відчитаню Євангелія студиював історию релїґії і богословія.

В часї послїдних двох лїт замкнення увязнений читав дуже богато, але без вибору. Займав ся природними науками або жадав Байрона або Шекспіра. Жадав на письмі часто пересилки хемії і медичного підручника, повісти і якоїсь фільософічної або теольоґічної розвідки. Читанє єго робило таке враженє, немов би плив по мори посеред розбитків корабля і хотячи уратувати собі житє, чіпав ся кождого відломка розбитого судна.

(Конець буде).

По предложеню сих проєктів предложив італіяньский делеґат, щоби передовсім установити якісь засади, що мають творити основу для студиюм условий основаня банку а президент подав до відомости, що він в сій справі розіслав аркуш з питанями. Отже вчера в четвер мала вести ся нарада над проєктами банковими а від того, як они будуть залагоджені, зависить судьба конференциї. Зачувати, що деякі делеґати посередничать межи Німеччиною а Францією.

Новинки.

Львів, дня 23-го лютого 1906.

— **Іменованя.** Директором польскої гімназиї в Станиславові іменований професор V-ої гімназиї у Львові др. Мих. Єзеницкий.

— **Дрібні вісти.** Маєтність Соніт і Підгородиї, стрийского повіта, купила від кн. Мариї Любомирскої спілка, на чолї котрої стоять п. Вілиньский і др. Ґотліб. — Доповняючий устний іспит зрілости з клясичних язиків і фільософічної пропедевтики в V-ій гімназиї у Львові відбуде ся дня 8-го марта с. р. — В Будапешті арештувала полиция дня 20 с. м. Йосифа Поляка, котрий спроневірив у Відни квоту 20.000 корон на шкоду тамошної фірми перевозової Ляйнкавфа і утік відтак на Угорщину. — Чорну віспу — як доносять віденьскі часописи — занесено із Швайцариї до Тиролю. Занедужало там в послідних днях на ту тяжку недугу 18 осіб.

— **Карна розправа** о крадіж 27.006 К, яку довершено дня 4 падолиста м. р. в Кракові в почтовім уряді на зелізничім двірци, розпочала ся перед трибуналом судиїв присяжних в Кракові вчера рано. На лаві обжалованих засїли Антін Маєр, почтовий возьний і его жінка Анастазия. Трибунал прихилив ся до внесеня прокуратора, аби віддати обжалованого Маєра під лікарский нагляд. В наслідок того розправу відложено.

— **Репертуар руского театру у Львові.** В пятницю дня 23-го с. м. „Хазяїн", комедия в 4 діях Карпенка-Карого. — В суботу дня 24 с. м. „Сувта", комедия в 4-ох діях Карпенка-Карого. Виступ п-ні Заньковецкої.

— **З львівского „Сокола".** До участи в з'їзді відпоручників підльвівских пожарних „Соколів" зголосило ся по нинїшний день 76 відпоручників, переважно голови і начальники стягів. Відпоручники філїй, котрі приїдуть без запрошеня, мусять мати поручене від своєї старшини, а запрошене дістануть при вході на нараду. Збірка всіх відпоручників в неділю 25 с. м. о 10 год. рано в льокали „Сокола" у Львові, ул. Коперника ч. 9.

— **Тарасове сьвято в Яворові.** Заходом всїх руских товариств міста Яворова, відбуде ся в неділю дня 25 с. м. в сали „Сокола" в Яворові концерт в честь роковин смерти Т. Шевченка. Програма: I. 1. Вступне слово. 2. М. Лисенко: „Ой щож то за ворон" хор муж. 3. Tito Mattei: „Grande valse de concert" сольо фортеп. 4. Нижанковский: „Люблю дивитись" дует з акомп. фортеп. 5. Ф. Колесса: „Дівчино моя" хор мішаний. 6. Шевченко: „Думи мої" декламация. 7. Ф. Колесса: „Гей ти тату" хор мішаний. — II. 8. Ф. Колесса: „На вулици дутка грав" хор мішаний. 9. Шевченко-Лисенко: „Реве та стогне" сольо барит. з акомп. форт. 10. ⁂: „Радо іде" хор муж. 11. Шевченко: „Сон" декламация. 12. Schmidt: „Freischütz" сольо фортеп. 13. Шевченко-Людкевич: „Косар" хор муж. з акомп. фортеп. 14. Живий образ. — Ціни місць: I-р. 2 К, II-р. 1·50 К, III-р. 1 К. Вступ на салю для міщан і селян 20 с. Початок о год. 7½ вечером. Чистий дохід призначує ся на будову „Народного Дому" в Яворові. По концерті відбуде ся комерс.

— **З Бучача.** В неділю 25 с. м. відбуде ся заходом філїї руского товариства педагогічного відчит проф. Масляка п. т.: „Сучасна повість польска" о год. 7 вечером в комнатах „Рускої Бесїди". Вступ 20 с. Дохід на селяньску бурсу.

— **Міжнародні олїмпійскі ігрища в Атенах.** Сего року відбудуть ся в Атенах в панатенайскім Стадионї від 22 цьвітня до 2 мая міжнародні олїмпійскі ігрища, на котрі комітет під проводом грецкого наслїдника престола, запрошує всї народи до участи. Чинну участь в тих ігрищах можуть брати тільки аматори, а віяк атлети по званю, і длятого мусять з того огляду виказати ся потверджeнем своїх (краєвих) ґімнастичних товариств. Треба зголосити ся місяць наперед (отже найпізнїйше до 22 марта) в комітетї олїмпійских ігрищ в Атенах, Университетска улиця, ч. 3. В програму ігрищ входять: 1. атлетичні борби (біганє, скаканє, киданє, гелленьский пятибій, піднощенє тягару, тягненє линви, перегони в ході і вилаженє по линві); 2. ґімнастичні борби (барри, рек, кінь, перстені і скок в гору і вдаль); 3. шпортові забави (Lawn tennis, ніжна пилка); 4. фехтованє на ріжні оружя; 5. шпорт водний (пливанє і весловане); 6. стріляне (з стрільб і револьверів); 7. їзда на колї (в Новім Фалеронї). — Яко нагороди за побіду в котрімнебудь з повисших ділів будуть давати чаші, твори штуки і дипльоми. В кождім ділї буде три нагороди: для першого, другого і третого витязя. — Генеральним секретарем єсть Спиридион Лямпрос, ректор атеньского университету. З тими олїмпійскими ігрищами будуть получені ще инші торжества і прогульки.

— **Смерть в наслїдок танцю.** В місцевости Пацмерсдорф на Поморю, в Німеччині, одна панна так пристрастно танцювала на весїлю, що на другий день найдено єї неживу в ліжку. Лікар сконстатував, що легкі з причини надмірного танцю залили ся кровію і дівчина померла на параліж легких.

— **Велика крадїж.** До заставничого заведеня міского у Вильнї вломили ся в одній з послідних ночий злодії і забрали брилянтів і ріжних дорогоцінностий на суму звиж 150.000 рублів. Злодіїв доси не вислїджено.

Телеґрами.

Відень 23 лютого. На початку нинїшного засїданя, коли президент заявив, що президент міністрів просить о голос, відозвав ся Шенерер: А що з нашим пильним внесенем? Опісля промавляв бар. Ґавч і говорив о предложеній реформі виборчій а Всенїмці страшенними криками перебивали єму. Коли бар. Ґавч сказав, що предлога правительства опирає ся на засаді усуненя всяких привилеїв виборчих і всякого цензуса, роздались грімкі оплески і брава; коли же президент міністрів сказав, що лиш для сільских округів виборчих в Галичині зроблено виїмку від тої засади, зробив ся в палатї великий крик.

Будапешт 23 лютого. Королївский комісар Руднай видав до маґістрату розпорядженє з завізванем до виданя зложених там добровільно податків державних до 48 годин. Маґістрат зібрав ся на засїданє і ухвалив то поручене виконати.

Петербург 23 лютого. (П. А.) Збунтований полк козацкий Уруп піддав ся і зложив на ново присягу вірности. Цїла подія представлена була пересадно.

Петербург 23 лютого. Затверджена царем загальна тарифа митова входить в житє з днем 1 марта с. р.

Петербург 23 лютого. Ґен. Ренненкампф арештував ґубернатора Іркутска за многі надужитя і відставив его до войскового табору. В многих сибірских містах відкрито великі склади оружия і набоїв.

Рига 23 лютого. Войско арештувало недалеко місцевости Іксіль (недалеко Риґи) трох узброєних повстанців. Поставлено їх перед военний суд, котрий розпізнав в них проводирів ватаг; їх зараз страчено.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2 15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12 45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелізниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Терноголи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсї, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).